

# РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Бургас , 15.01.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VII СЪСТАВ** в публично заседание на  
тринадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния  
състав:

Председател: ПАНАЙОТ С. АТАНАСОВ  
Секретар: ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА

като разгледа докладваното от ПАНАЙОТ С. АТАНАСОВ Гражданско дело  
№ 20202120104676 по описа за 2020 година

Делото е образувано по повод исковата молба на И. С. И., изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора Бургас, с която претендира осъждане на ДП „Затворно дело“, ЕИК 129009070, със седалище гр. София, да му заплати сума в размер от 9000 лева, представляваща неправомерно удържана от ответника сума от дължимото възнаграждение на ищеца по чл. 78, ал. 1, ЗИНЗС, за положения труд през периода м. май 2014-м. февруари 2019 год. в бригада „Мираж“ в Затвора Бургас; ангажира доказателства.

Исковата молба, вкл. избраният от ищеца ответник по делото, е пояснена с писмено уточнение от 28.08.2020 год., както и устно – в откритото съдебно заседание на 13.01.2021 год.

Посоченият от ищеца ответник е държавно предприятие, създадено по силата на чл. 37, ал. 1, ЗИНЗС, то не е административен орган, на който ЗИНЗС е възложил властнически правоприлагачи, контролни и санкционни правомощия във връзка с изпълнение на наказанията, поради което настоящият съдебен състав намира, че спорът следва да бъде разгледан от районен, а не от административен съд (вж. т. 8 от Тълкувателно

постановление № 2/19.05.2015 год. по тълк. д. № 2/2014 год., на ОСГК на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС, както и Определение № 4/01.02.2019 год. по гр. д. № 84/2018 год. на 5-членен състав на ВКС).

Правното основание на предявения осъдителен иск е чл. 59, 33Д във вр. с чл. 4, ЗОДОВ.

Ответникът оспорва иска; ангажира доказателства и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Районна прокуратура-Бургас оспорва иска като неоснователен, не ангажира доказателства.

Съдът, след запознаване със становищата на страните, при съвкупна преценка на събрания по делото доказателствен материал, като съобрази приложимите нормативни разпоредби, намира за установено:

По делото не се спори, че ищецът И.И. изтърпява наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора Бургас, като през периода 2004-2019 год. той е полагал труд в бригада „Мираж“, в производство за изработка на пластмасови детайли, която дейност е била възложена на ответника – ДП „Затворно дело“. Ищецът твърди, че за положения труд през процесния период – м. май 2014-м. февруари 2019 год., му се дължи парично възнаграждение, част от което му е изплатено, но разликата от 9000 лева е била неоснователно удържана от ответника след приспадане на дължимия 10 %-тен данък.

Видно от представената и неоспорена от ищеца писмена справка – л. л. 114-115 по описа на делото, от дължимото парично възнаграждение на И.И. е удържан само данъкът от 10 %, а разликата е преведена по партидата на лишения от свобода в затворническата лавка.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира предявения иск за неоснователен. Дължимото на ищеца възнаграждение за положения от него труд по чл. 78, ал. 1, ЗИНЗС е установено в представената писмена справка по делото. Сумите са определени и изплатени от ответника при съобразяване с нормативната повеля на чл. 78, ал. 2 от с. з., възоснова която е издадена Заповед № ЛС-04-1373/23.08.2017 год. на Министъра на

правосъдието, и след удържане на дължимия данък от 10 %. Ищецът не е провел главно и пълно доказване на релевантните за спора факти относно размера на възнаграждението за отработеното и на неоснователно задържаната от ответника част от сумата – 9000 лева. Липсата на доказателства в тази насока изключва възможността да се приеме, че ищецът има правото да получи възнаграждение от 9000 лева, което неоснователно не му е платено от ответника, в нарушение императивите на чл. 78, ал. 1 и 2, ЗИНЗС или на заповедта на Министъра на правосъдието.

Предвид неоснователността на иска, в изпълнение разпоредбата на чл. 10, ал. 2, ЗОДОВ във вр. с чл. 78, ал. 3 и 8, ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените деловодни разноски в размер от 100 лева (юрисконсултско възнаграждение).

### **РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ иска на И. С. И., ЕГН \*\*\*\*\*, изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора Бургас, за осъждане на Държавно предприятие „Затворно дело“, ЕИК 129009070, със седалище и адрес на управление гр. София, Район Сердика, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 26, да му заплати сума в размер от 9000 лева, представляваща неправомерно удържана от ответника сума от дължимото възнаграждение на ищеца по чл. 78, ал. 1, ЗИНЗС, за положен труд през периода м. май 2014-м. февруари 2019 год. в бригада „Мираж“ в Затвора Бургас.

ОСЪЖДА И. С. И., ЕГН \*\*\*\*\*, изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора Бургас, на основание чл. 78, ал. 3 и 8, ГПК във вр. с чл. 10, ал. 2, ЗОДОВ, да заплати на Държавно предприятие „Затворно дело“, ЕИК 129009070, със седалище и адрес на управление гр. София, Район Сердика, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 26, деловодни разноски в размер от 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано от страните по въззивен ред пред БсОС в 2-седмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

вярно с оригинала: ЕХ

**Съдия при Районен съд – Бургас:** \_\_\_\_\_